

2. neděle v mezidobí B

*Rabbi, kde bydlíš?
Pojďte a uvidíte! (Jan 1,38.39)*

První čtení

1. Samuelova 3,3b-10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolał: "Samueli!" On odpověděl: "Tady jsem." Běžel k Elimu a řekl: "Tady jsem, volal jsi mě." On pravil: "Nevolał jsem tě, vrať se a spi." Šel tedy spát. Hospodin zavolał podruhé: "Samueli!" Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: "Tady jsem, volal jsi mě." On odpověděl: "Nevolał jsem tě, synu můj; vrať se a spi." Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevila ve slově. Hospodin zavolał opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: "Hle, tady jsem, volal jsi mě." Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: "Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: 'Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.'" Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: "Samueli, Samueli!" A Samuel řekl: "Mluv, tvůj služebník poslouchá." Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

Druhé čtení

1. Korintánům 6,13c-15a.17-20

(Bratři a sestry!) Tělo není pro smilnění: je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za (vysokou) cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: "Hle, beránek Boží!" Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: "Co byste chtěli?" Odpověděli mu: "Rabbi" – to přeloženo znamená Mistře – "kde bydlíš?" Řekl jim: "Pojďte a uvidíte!" Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: "Našli jsme Mesiáše!" – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas," to je v překladu Petr (Skála).

K zamyšlení

Celá Bible stále a stále hovoří o Božích dějinách vůči lidem a o jeho povolání některého nebo více z těchto lidí, neboť Bůh předurčil pro každého, pro každou z nás určité povolání. V dnešních čteních jsou jako příklad představeny dvě historie takovýchto povolání.

Na Samuelovi, který byl největším prorokem Starého Zákona, nás fascinuje jeho sensibilita a pohotovost. Je připraven na setkání s Bohem (i když nejprve Boží hlas jako takový nerozpoznává) a na cestu, na které ho chce Bůh provázet. Na své cestě ocení životní moudrost starce Eliho. V dějinách povolání v prvním čtení závisí vše na lidské připravenosti být schopen naslouchat. Následovat Boží slovo dokáže pouze ten člověk, který je připraven jeho slovo také chtít uslyšet. Zdokonalovat se ve své vlastní citlivosti je podmínkou pro každého z nás, aby nás Boží hlas zavedl do smysluplného předurčeného cíle. To znamená také velkou zodpovědnost za naši budoucnost, také tu, která se nachází mimo náš čas a prostor po naší smrti, protože bude vytvořena ze stavebních kamenů našeho současného života. Jedno uposlechnutí, které vychází z pozorného a bdělého naslouchání, "musí" změnit náš celý život jako logická vnitřní konsekvence a vede k bedlivému, zodpovědnému a lidskému zacházení s námi samotnými i s ostatními, jak na to naráží Pavel ve druhém čtení.

V podobném duchu se odehrává setkání Ježíše se dvěma učedníky. Na břehu Jordána – zásluhou svědectví Jana, Ježíšova předchůdce – jsou na Ježíše upozorněni dva Janovi učedníci, kteří Ježíše následují. Ježíš se jich ptá, jaké mají přání a zve je: "Přijďte a vizte." Bez jakéhokoliv nátlaku následuje toto pozvání jako nabídka. Ježíš lidi zve svobodně a na základě přátelství a lásky, které z něho vychází, aby přišli k pravdě a víře.

"Přijďte a vizte" – první krok je přijmout Ježíše a jeho nauku. Ale také "přijďte a vizte" ve spojení se starozákonním "slyšet", znamená také s Ježíšem kráčet, zůstat s ním, hluboce ho zažívat a na základě tohoto hlubokého setkání odkrýt své vlastní povolání. Všichni jsme povolání k lidství a k životu ve spojení s Kristem: každý den si být vědom vlastního povolání a vlastní cesty; každý den se setkávat a zažívat Krista, který zde a nyní s námi kráčí. Jakým konkrétním způsobem se to stane, je pro každou/každého z nás odlišné. Ne každý/á z nás je Kéfas – ale každý/á má své vlastní jméno, se kterým se pojí pro něho/ní určitá cesta.